

## Toespraak LKol Duchateau Herdenking VOKS 10 juni 2025

Delegatie van de Koreaanse Ambassade, Generaal, kolonels, Oud Korea strijders, de afvaardiging Inspecteur Generaal der Krijgsmacht, geëerde gasten, mannen en vrouwen van 12 Infanteriebataljon.

Ik ben de overste Martijn Duchateau, de bataljonscommandant en regimentscommandant van het 12<sup>e</sup> infanterie bataljon Ranger regiment Van Heutsz.

Ik heet u van harte welkom op de Oranjekazerne ter gelegenheid van de herdenking van de Nederlandse bijdrage aan de Koreaanse oorlog in de periode 1950 – 1954.

A special welcome to the delegation of the Embassy of the Republic of Korea, His Excellency Mr. Hong Seok-in and his third secretary Mr. Seok-hwan Moon. It is my pleasure to have you here. Your presence underlines our shared history. As the regimental commander, I..., we all are impressed by the overwhelming gratitude and respect towards the Dutch veterans, who fought in the Korean War, received from the Republic of Korea.

Also a special welcome to mister Kee Hang Lee from the Yi Jun Academy Foundation. The fact you have found time in your busy schedule to be present here today underlines your commitment.

A warm welcome to Colonel Sturgeon on behalf of the Military Office of the United States of America. Your presence symbolizes the fact that the Dutch contingent was integrated in the 2<sup>nd</sup> Infantry Division Indianhead, our soldiers fought together alongside the Korean soldiers. You being here with us today exemplifies our strong bond.

Please allow me to continue in Dutch.

Dames en heren, veteranen, vandaag herdenken en eren we de inspanningen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties en van de schepen van de Koninklijke Marine in Korea. Uw inspanningen, wij eren en herdenken de persoonlijke offers die daarbij zijn gebracht. Offers van hen die voor vrede en vrijheid in Korea het leven lieten en offers van hen die, al dan niet fysiek of mentaal gewond, terugkeerden op de vaderlandse bodem.

Dit jaar is het 75 jaar geleden dat de Korea-oorlog uit brak en die officieel nog steeds niet is beëindigd. Op zondagochtend 15 juni 1950 start de oorlog wanneer eenheden van Noord-Korea de aanval inzetten om zogenaamd Zuid-Korea te bevrijden. Bijna 90.000 Noord-Koreanen steken de 38<sup>ste</sup> breedtegraad over en dreigen de Zuid-Koreanen te overlopen. De Westerse wereld is geschokt, wat als Zuid-Korea in de handen van het communisme valt, welke landen zullen volgen? Nederland is op dat moment nog herstellende van de verschrikkingen van de Tweede Wereldoorlog en de politionele acties in voormalig Nederlands-Indië die daarop volgden. In 1949 had Nederland de onafhankelijkheid van Indonesië geaccepteerd en was het belangrijk om ook weer het vertrouwen te herwinnen vanuit Azië. De Nederlandse regering besluit uiteindelijk om bij te dragen aan de VN-missie, het Nederlands detachement Verenigde Naties (NDVN).

Op 15 oktober 1950 wordt het NLD detachement officieel opgericht naast de maritieme bijdrage. Nederland levert een bataljon met 4 compagnieën. Ook wel “het vergeten bataljon” genoemd, omdat in Nederland de verre oorlog in Korea in de schaduw stond van de wederopbouw en de dreiging van het communisme in Europa.

Op 26 oktober 1950 vertrekt de overste Den Ouden met zijn detachement op Hr. Ms. Zuiderkruis naar Korea. Vrijwel onmiddellijk wordt de eenheid betrokken in de gevechten: Ondersteun de terugtocht van de Amerikaanse 2nd Infantry Division door de Hoengsong Vallei'. Ondanks stevige verliezen waaronder de commandant Ikol Den Ouden heeft u stand gehouden en konden de eenheden van de divisie zich terugtrekken. Daar gaf het detachement zijn visitekaartje af. U werd hiervoor onderscheiden met een Amerikaanse presidentiele onderscheiding.

Moeilijk terrein in vaak barre winterse weersomstandigheden vergden het uiterste u, van onze veteranen. Want de druk aan het front van Noord-Koreaanse en Chinese zijde was hoog. Doordat het Nederlandse Detachement veel gevechtservaring in huis had van kerels die in Indië of elders ervaring hadden opgedaan, was het een sterke eenheid, ondanks dat het niet adequaat was uitgerust voor de omstandigheden. Het Nederlandse Detachement maakte het motto van het 2nd US Infantry Division meer dan waar: '2nd to none' (nooit geen tweede). Ze wisten keer op keer het hoofd te bieden aan een vijandelijke overmacht, die vaak het *tienvoudige* of meer bedroeg. Ogenschoijnlijk kansloos hielden deze militairen toch stand.

Naast anderhalf miljoen vijandelijke slachtoffers sneuvelden er buiten de 122 gesneuvelden en 3 vermiste van Heutszers, 400.000 Zuid-Koreanen voor de vrijheid van hun volk. 20 daarvan waren ingedeeld bij het Nederlandse detachement, de zogenaamde Korean Augmentation to the United States Army (KATUSA's). Onze Amerikaanse partner verloor 35.000 strijders, terwijl de overige geallieerden nog eens 3.000 slachtoffers moeten incasseren.

Op 27 juli 1953 tekenen Noord-Korea, China en de deelnemende landen aan de VN-macht in Panmunjon een wapenstilstand. De dag daarvoor lieten nog 5 Nederlanders het leven en werden twee mannen krijgsgevangen genomen toen ze in een Chinese hinderlaag liepen. Dat is alweer 82 jaar geleden maar de oorlog is formeel nooit beëindigd, er is nog steeds sprake van een wapenstilstand. De verhoudingen tussen Noord- en Zuid-Korea, en tussen Noord-Korea en de wereldgemeenschap, laten zien hoe kwetsbaar die vrede en vrijheid zijn. Het Zuid-Koreaanse volk is zich nog dagelijks bewust van de prijs die voor haar vrijheid is betaald. Bij de bijzettingen afgelopen jaar hebben onze mensen de dankbaarheid en het respect ervaren voor onze veteranen.

Bij terugkomst was er onvoldoende aandacht voor de Korea veteranen. Er bestond nog geen veteranenbeleid, er was nog geen Veteraneninstituut en sowieso had de oorlog in Nederland weinig aandacht gehad. Veel nazorg kwam uiteindelijk neer op de mensen uit het detachement zelf. Dat heeft de terugkeer in Nederland en weer de weg vinden in een Landmacht dat niet in oorlog was moeilijk gemaakt voor deze mannen.

Het Regiment Van Heutsz heeft in 1954 de eervolle taak gekregen de tradities van het Nederlands Detachement Verenigde Naties over te nemen, deze uit te dragen en te borgen voor de toekomst. Dat doen we met trots en vastberadenheid. Het is een traditie die ons als regiment verbindt.

U heeft ongetwijfeld in het nieuws gehoord of gelezen dat de Commandant der Strijdkrachten een dagorder heeft uitgegeven. Een dagorder waarin hij eenieder opdraagt om zich gereed te maken voor inzet zodat we er klaar voor zijn als om ons gevraagd wordt. Uiteraard zijn we daar als bataljon en regiment mee bezig, dat is ons dagelijks werk als we al niet ingezet zijn.

Om onze mensen voor te bereiden op inzet in een oorlog gebruiken we uiteraard onze geschiedenis, we gebruiken onder andere jullie ervaringen en verhalen over de inzet in Korea. Natuurlijk is het nu 75 jaar later, maar sommige tactische principes blijven bestaan, want een weg beheers je nog steeds vanuit de omgeving, en geen beweging zonder vuur. Ook moeten we nog steeds omgaan met de onzekerheid en chaos tijdens het gevecht, onze eigen angsten, stress en verdriet, net zoals u toentertijd. Hoe deed u dat en wat kunnen wij daarvan leren. Uw inzet is onlosmakelijk verbonden met ons Regiment en uw verleden gebruiken we voor onze toekomst.

Mannen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties, Veteranen, het verhaal van jullie offer en jullie strijd mag niet vergeten worden. Jullie strijd in Korea is een verhaal over moed, kameraadschap en opofferingsgezindheid, maar ook over ontberingen, pijn en verlies. Samen herdenken en eren wij vandaag de gesneuvelden, de vermisten, eenieder die een bijdrage heeft geleverd aan de vrijheid van Zuid-Korea. Wij zullen het nooit vergeten.

De kapitein Schoonebeek zal nu het telegram van de Koning voorlezen.